

LA SAGRADA FAMÍLIA

per LUCIANO MANICARDI, monjo de Bose

El misteri de l'Encarnació no es limita al cas del naixement de Jesús, sinó que s'estén al seu creixement [...] en l'espai d'una família i d'un context cultural i religiós molt precisos. [...]

Si la vocació de Samuel tingué una forta empremta familiar, en particular de la seva mare, la vocació de Jesús, que el porta a transcendir els vincles familiars, es desenvolupa en la seva submissió als pares.

És important notar la relació entre Jesús i Josep i Maria. L'evangelista sant Lluc ens fa entreveure com podia haver estat el seu creixement humà en un context molt humil i sense cap mena de visió idíl·lica de la família de Natzaret. Enmig d'una història plena d'humanitat, marcada pel sofriment i el cansament, es va desenvolupar la humanitat lliure i capaç d'estimar del Jesús adult. La seva relació especial amb el Pare, que és la vocació de Jesús, emergeix a través de la dialèctica de la submissió i de la llibertat en relació a la seva família, i també a través del seu diàleg amb els mestres de la Llei en el temple. Jesús es trobava molt a prop d'aquella edat, tretze anys, en que un noi jueu es convertia en *fill de la promesa*, és a dir, responsable en primera persona de l'obediència a la voluntat de Déu expressada en els manaments i preceptes de la Torà. L'afirmació sorprenent de Jesús, «jo només podia ser a casa el meu Pare», remarca la seva obediència radical a Aquell de qui procedeix tota paternitat, en el cel i a la terra. I subratlla també l'autonomia i la maduresa religiosa de l'adolescent.

Els pares, en trobar-lo no varen comprendre les seves paraules; els mestres de la Llei i tots els qui l'escoltaven restaven admirats de la seva intel·ligència i de les seves respostes. Entre Jesús, els seus pares i els mestres de la Llei apareix un nou espai que correspon al nom de Déu i que esdevé l'ocasió per discernir la intervenció divina en la història i que permet el salt de la fe.